

50 éves keresztségi évforduló

A Solti Gyülekezet nemrég ünnepelte 50. évfordulóját. Sokan a leánykori nevén ismerik, mint Koppány Ilona. A Kecskemét melletti Orgoványon született. Korán elvesztette édesapját, majd tíz évesen édesanyját is. Soltra került nevelőszülőkhöz, akik hűvös katolikusok voltak, és nagy szeretettel, szelíden nevelték fel a vidám kislányt.

Ekkor már

élt adventisták Solton. Szabás-dávid és Koroknai testvér látogatott Pestről Takács Bélát testvér családjához, akik kizismertek voltak az izraeli életéről, igazságról és családi érzéseiről. A termelőszövetkezetben dolgoztak mindketten; Takács testvér kombinósoként, Ilonka bérelésként.

1956

novemberben Ilonka Budapestre ment munkát keresni. A szótrombolt nagyvárosban éppen abba a körzetbe került, ahol Jenei József testvérnek fekvőbetegsége volt. A járóbetegként vezető szövetkezetbe, az albérlőkön kívül került Pestlőrincbe. Elkezdett járni a helyi gyülekezetbe, ahol olyan szeretettel és tapintattal fogadták, hogy '57 tavaszán érezte az hitte, rátalált igazi családjára. Segített beilleszkedését a gyülekezetbe és a városi életbe.

Élethosszig

tartás barátságot kötött Kovács Ibolyával, akivel évekig dolgozott és misszionizált együtt hárs emberekkel, mint Biszku Béla vagy Ruttkai Ágnes. Sokan másként is olyan bizalommal voltak irántuk, hogy lakáskulcsukat odaadták, és távollátásukban is dolgozhattak a drágaságokkal zsúfolt lakásokban. Testvéreink soha nem élték vissza e bizalommal, így dicsőségesen meg Urunk nevét és a regbált az adventisták járóbeteg, azokban a kemény, ateista időkben.

Gombos Andor testvér

késztette keresztre, és 1957. június 29-én id. Zarka Dénes testvér merítette be a terézvárosi kápolnában.

Pestlőrincen,

Tasson, Kisapostagon volt tag, máig végül Solton is sikerült megszervezni az élethosszig tartó szövetkezetet saját házában.

Férfi

szélesnyelűen fogadta a gyülekezetet sok éven át, bár nem dánta nyálan József mellett, de Isten a szépek titkainak ismerője.

Három fiuk

született. A legfiatalabb, Kovács József, ma a gyülekezet vezetője és felszentelt vőlegénye, nagy gyermekkedvelője. A két idősebb fivő tragikus körülmények között elhunyt. Ikonka nagy erővel hitét és egyszemélyes megpróbáltatásait ezek az évek, de végül megnyugodott mennyei Atyánk szeretetbe és hatalmába vetett hitével. E hitgyőzelemhez Pásztor Ottó és Mayor Zoltán lelkes testvérek segítettek.

Amikor a

kispesti gyülekezet elpártolt el kellett adni, Ikonka nagy, Istentől vezetve, egy hét alatt találta meg és tette lakhatóvá a mostani gyülekezeti házat, amire már nagyon vágytak.

1998-ban

Ikonka nagy öngyógyításra került egy nagy szívműtét után, amikor Isten angyalai vezették az orvosok kezét. Azóta is olyan férge és szorgalmas, mintha teljesen egészséges lenne, a két-ötlet illés szemével nézve.

Nem sokkal

előző eltávozott mellőle kedves férje, Dezső bácsi, 41 évesen hirtelen utána.

Azóta a

gyülekezeti munkájának szenteli életét. Misszionárius és az ADRA helyi szolgálatát végzi, begyűjtve és szétosztva, amit csak lehet. Rendben tartja a gyülekezetet, imaórát szervez lakásán, vendégszerzési munkát bízta meg, vezeti a szombatiskolát, felemel elesetteket, és kitartóan támogatja a Jézushoz vezető úton. Azon munkálkodik, hogy Solton is azt tapasztalja az új betérő, hogy itt található az igazi családja.

Aki szeretné felvenni vele a kapcsolatot,

hogy elbeszélje tapasztalatait, az háva a 78/487-782-es számmon.

Á

S. Cs.